

צינה חיון ז"ל

צינה חיון, בת אברהם ושמחה. נולדה ב- 4.10.1928 בירושלים. אחרי בית הספר העממי למדה בקולג' האנגלי לבנות ובבית-ספר לפקידות. עבדה קשה בשתי משרות כדי לעזור לפרנסת משפחתה רבת-הנפשות. לפני הצהריים עבדה ככתבנית-קצרנית במרכז הבולשת הבריטית: אחרי הצהריים במשרד מסחרי. היא היתה חברה ב"הגנה" וסיכנה את עצמה כדי להשיג ממשרד הבולשת ידיעות שהעלימו גם ממנה. בחורף 1948 הוסיפה לעבוד במשרד הבולשת ומפעם לפעם מצאה אמתלאות לצאת משם, כשהוכרחה לסדר דברים דחופים כאחראית לקבוצת בנות ב"הגנה", ואחרי הפיצוץ ברחוב בן-יהודה תרמה דם ועזרה בהצלה ועל יסוד תעודת-רופא השתחררה ליום נוסף מהעבודה במשרד כדי להמשיך בעבודות הצלה.

לפני צאת הבריטים הציע לה האחראי בבולשת שתעבור עמהם לעבודה בקפריסין ואמר לה: "כאן בארץ יהיה לכם רע, אף אנו נילחם בכם, מוטב שתבואי לקפריסין ושם תקבלי כל טוב". אך היא השיבה: "מוטב לי למות עם אחי בארצי מאשר ליהנות מכל טוב בנכר." עבדה זמן מה במשרד של השלטון הישראלי ואחר-כך התגייסה לשירות מלא ועברה הקורסים לחבישה ולא לחוט. שמחה לקראת יציאתה הקרובה לנגב. נוהגת היתה לומר: "מפני המות לא אירא, אך רצוני למות בתפקיד." לא הספיקה לצאת לנגב ונהרגה בפגז אויב ליד מחנה שנלר, אור ליום ח' באלול תש"ח (11.9.1948). היתה קבורה בשייח'-באדר א'. ביום י"ז באלול תש"ג (30.8.1950) הועברה למנוחת עולמים להר-הרצל בירושלים.

(הדברים נמסרו לנו ע"י אברהם גבריאלי).